

Preek

Prediking n.a.v. : Mattheüs 2: 2a en 11b

Ze vroegen: 'Waar is de pas geboren Koning van de Joden?' Ze wierpen zich neer om het eer te bewijzen. Daarna openden ze hun kistjes met kostbaarheden en boden het Kind geschenken aan: goud en wierook en mirre.

Kerst en Pasen: gelovigen in oost en west vieren beide feesten nog altijd op verschillende data. Hoe mooi zou het zijn, als Christus' komst op een dag over de hele wereld sámen gevierd zou kunnen worden. Wij vangen dat nu op door rondom 6 januari stil te staan bij 'verlaat kraambezoek'. Aan het Kindje van Bethlehem.

Zowel nu als ook toen blijft geloof in Hem een gróót wonder. Want wie ziet in een kind nu de Heiland der wereld? Wij zien helemaal geen ster. Geen kind in een voederbak. En als dat alles er nu ook nog wèl voor ons geweest zou zijn...Zie je 't vóór je: een topbankier in krijtstreepjespak op de knieën vallend voor een baby?

Met ouders, die nauwelijks geld hadden? Wij hebben dan zoiets van: 'Dat dóe je niet!' Stel je voor dat jij vandaag de vraag kreeg: 'Waar is de pas geboren Koning van de Joden?' Ja, ook in jouw eigen leven? Spannende vraag. Je kunt met 't Evangelie bekend zijn, maar tegelijk nog nooit voor Hem geknield hebben.

Zoals daar en toen in Jeruzalem: daar wisten ze 't allemaal wel, maar zelf werden ze er niet warm of koud van. In Babel hadden ze misschien ooit enkel een keer de klok horen luiden dankzij ene Daniël. Maar de ster van Jezus rijst er hoog aan de hemel. En daarna wordt onmiddellijk gereisd. Zijn ze vreemdeling in Jeruzalem.

Hoe zit dat bij ons hier in Bethel? Bij ons kon je met Kerst zingen: Komt laten wij aanbidden (Gez.138). Lees je bijbel, bid elke dag: hopelijk kun je dit alles bij ons leren. Maar kun je bij ons ook leren 'aánbidden'? En wat betekent 't dan, als de tekst zegt: Ze wierpen zich neer om het eer te bewijzen. Aanbidden is hemelwerk.

Maar 't gebeurt op aarde. Bidden doe je met één voet op de aarde en één in de hemel. Aánbidden doe je met twee voeten in hemel. Protestanten gaan aan het begin en eind even staan. Bij evangelischen heb je dan ook aanbiddings-liederen. Enkel bij katholieken en orthodoxen kan je knielen. Maar is aanbidding geloofsgymnastiek?

Wars van uiterlijk vertoon zien wij aanbidding liever als het openen van de kistjes van onze harten. Ze boden het Kind geschenken aan: goud en wierook en mirre. Goud van geloof. Wierook van het gebed dat hoopt op God. En mirre van de dankbaarheid voor de liefde van Christus zoals die naar voren kwam in Zijn lijden voor ons.

Een overlevering vertelt, dat er nog 4e wijze was. Hij had 3 edelstenen bij zich. Hij werd onderweg almaar opgehouden. Raakte eerste edelsteen kwijt, toen hij zorgde voor een zieke man. De tweede aan soldaat met het klemmend verzoek het kind vóór hem níet te doden. De derde aan vrouw, die hij vrijkocht uit het web van mensenhandel.

Net als hij zagen ook wij nooit met eigen ogen de nieuwgeboren Koning. Maar weet u wie van de wijzen eigenlijk het meeste kan vertellen van de Koning der Joden? Dat is hij, die het diepst voor Hem buigt. En zó doende zijn hart geeft aan de God van Israël. Bij die mens ontstaat Kerstvreugde, die tot diep in jaar 2014 voortduurt. Amen.